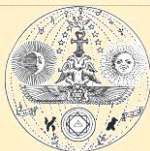

Ο Τεκτονισμός είναι Μυητική επιστήμη

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Συχνά γίνεται πολύς λόγος για τους σκοπούς και τους στόχους που ένα σοβαρό Μυητικό Τάγμα, ευθυγραμμισμένο με τις αυθεντικές αξίες της Παράδοσης¹, θα όφειλε να προσφέρει στα μέλη του.

Ο Τεκτονισμός – τουλάχιστον εκείνο το τμήμα του που δεν έχασε την υπεροχή του ιερού χαρακτήρα των Εργασιών του– οφείλει να προσφέρει ένα ανώτερο σημείο θέασης.

Πρόκειται για μια ελπίδα που μπορεί, σταδιακά και μέσα από σκληρή εσωτερική εργασία διόρθωσης και καθαρμού, να μετατραπεί σε βεβαιότητα· σε συνείδηση ότι μετέχουμε στο θεϊκό σχέδιο και ότι κατέχουμε μια μικρή σπίθα, αντανάκλαση του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων, που μας χαρίζει κατά καιρούς γνώση και μας προσφέρει αγάπη για τον εαυτό μας και τον πλησίον μας.

Το πρώτο έργο είναι η αναδόμηση του ανθρώπου, του επίγειου Ιππότη, του όντος που κατόρθωσε να μεταστοιχειώσει τα ελαττώματά του στις αντίστοιχες αρετές. Όμως αυτή η κατάσταση, ακόμη κι όταν επιτευχθεί μερικώς, δεν θα αποτελούσε τον τελικό σκοπό της Βασιλικής² Μύησης. Ο αληθινός της στόχος είναι να κάνει τον Μυημένο να ξαναζήσει, ήδη από αυτή τη ζωή μέσω του Τελετουργικού του θανάτου και της αναγέννησης, εκείνο που τον αναμένει μετά θάνατον, όταν το υλικό στοιχείο θα αποχωριστεί από το πνευματικό μας.

Ήδη στην Ερμητική Αίθουσα των Στοχασμών³, ο υποψήφιος θέτει στον εαυτό του τις τρεις μοιραίες ερωτήσεις: Ποιος είμαι; Από πού έρχομαι; Πού κατευθύνομαι;

Ερωτήσεις από τις οποίες δεν πρέπει ποτέ να απομακρυνθεί σε όλη τη διάρκεια της ζωής του. Η αναβίωση της συμβολικής και ουσιαστικής πορείας της μύησης του ως Μαθητού, και κατόπιν ως Διδασκάλου της Τέχνης σύμφωνα με το πρότυπο του Όσιρι, με τη στερεή αποτύπωση στη μνήμη κάθε κίνησης, κάθε λέξης, κάθε λεπτομέρειας, θα αποδειχθεί πολύτιμη όταν κληθούμε να εισέλθουμε στο Βασίλειο των Σκιών, στο Αμέντι⁴, στο επέκεινα, στη σκοτεινή Κοιλιάδα του Θανάτου. Πρόκειται για ένα μεγάλο προνόμιο σε σχέση με τον μη μυημένο: ένα πλεονέκτημα που θα μας βοηθήσει να υπερβούμε τους φόβους, τις αγωνίες, τις επιθέσεις των αστρικών λαρβών⁵ – πραγματικών συμπτωμάτων όλων των άλυτων προβλημάτων μας, της ιδιοτέλειας που συνδέεται με την προσωπικότητα και τα ταπεινά πάθη που μας είχαν αλυσοδέσει στο πεδίο της ύλης. Θα χρειαστεί να

¹ ΣτΜ: «Παράδοση» και «Παραδοσιακό» στον Εσωτερισμό θεωρείται ό,τι συνάδει με την αφύπνιση της θείας σπίθας εντός μας.

² ΣτΜ: Η Μύηση ονομάζεται Βασιλική διότι ο Μυημένος κυριαρχεί/βασιλεύει του εαυτού του και όχι των παρορμητικών και αντακλαστικών του επιλογών.

³ ΣτΜ: Ο πρώτος χώρος που εισήλθαμε πριν μυηθούμε.

⁴ ΣτΜ: Το Ντουάτ (επίσης αναφερόμενο ως Τουάτ, Τουαούτ ή Ακέρτ, Αμένθης, Αμέντι, ή Νέτερ-χέρτετ) ήταν το βασίλειο των νεκρών στην αρχαία Αιγυπτιακή μυθολογία.

⁵ ΣτΜ: Προνόμφες ή Λάρβες: Παράσιτα που ζούν στο αστρικό ή αιθερικό πεδίο.

ξεπεράσουμε και να νικήσουμε την αντίσταση των διαφόρων Φρουρών του Κατωφλίου⁶, που θα συναντήσουμε στην πορεία προς την απελευθέρωση από τα δεσμά των υλικών δεσμεύσεων και που θα προσπαθήσουν να μας ρίξουν ξανά στον κύκλο των συνεχών μετενσαρκώσεων.

Πρέπει να τονιστεί ότι οι διάφοροι «μαγικοί τύποι», η γνώση των Ιερών Λέξεων και των Λέξεων Διάβασης, δεν αποτελούν αφ' εαυτών έγκυρο και αποτελεσματικό διαβατήριο. Όπως μας διδάσκει η Ψυχοστασία, η ζύγιση της καρδιάς και του φτερού στους δύο δίσκους της ζυγαριάς⁷ θα είναι καθοριστική για την ειλικρίνεια και τη ζωή που διανύσαμε — και κανένα τέχνασμα ή απάτη δεν θα ωφελήσει ενώπιον της Μάατ⁸.

Έτσι, η μεταθανάτια αυτή πορεία μπορεί να μας οδηγήσει στην πρωταρχική πηγή κάθε αγαθού, στον Ύψιστο Δημιουργό των Κόσμων, για να ταυτιστούμε με Αυτόν, αποφεύγοντας την επιστροφή στους κύκλους της εκδήλωσης, υπερβαίνοντας οριστικά το πεδίο του ψυχισμού, των εντυπώσεων και των φόβων που αναπόφευκτα μας περιμένουν για να μας εξαφανίσουν, θέτοντάς μας σε κατάσταση όπου δεν «θυμόμαστε» πλέον τίποτα.

Η απώλεια της Μνήμης, σε αυτές τις στιγμές, θα είναι η απώλεια του πιο ισχυρού εργαλείου που διαθέτουμε για να επιχειρήσουμε την ανάκτηση της θείας μας αθανασίας⁹.

Οι εντυπώσεις μας είναι καρπός της Παράδοσης — της Παράδοσης των Πατέρων μας, των Δασκάλων μας του παρελθόντος — και όσο κι αν είναι περιβεβλημένες από το Μυστήριο, απ' αυτές μπορεί να πηγάσει η ελπίδα και, σταδιακά, εκείνη η επίγνωση που δεν θα μας εγκαταλείψει ποτέ, αποτρέποντας τις συνειδήσεις μας από τη λήθη· κάτι που θα μπορούσε να ακυρώσει όλες μας τις προσπάθειες και τους μόχθους αυτού του υπαρξιακού περάσματός μας.

Όποιος κάνει τη ζωή του παράδειγμα αφοσίωσης, σεβασμού και εκτίμησης προς εκείνους που τον αγάπησαν, τον φρόντισαν και τον δίδαξαν, και δεν θα εγκαταλείψει ποτέ την πίστη στη θεότητα, θα έχει τη δυνατότητα να ξαναβρεί τους Δασκάλους του, όταν περάσει το πέπλο, με τη μορφή συνοδευτικών ψυχών — ακριβώς όπως μας διδάσκει όλη η Παράδοση.

10/2025

⁶ ΣτΜ: Φρουρός του Κατωφλίου είναι ο φύλακας που μας εμποδίζει να διαβούμε τη Μύηση. Ο Φύλαξ τού Κατωφλίου φυλά την πόρτα τού Ναού τής Αληθείας και πρέπει κανείς να τον κατακτήσει ή εξουδετερώσει πριν να μπορέσει να εισέλθει εντός !

⁷ ΣτΜ: Σύμφωνα με την Αιγυπτιακή μυθολογία και τη Βίβλο των Νεκρών, η καρδιά του θανόντος «ζυγίζεται» με αντίβαρο ένα φτερό, ούτως ώστε να διαπιστωθεί πόσο ελαφριά ήταν από πάθη και κακές πράξεις.

⁸ ΣτΜ: Η Μάατ ή Μα'ατ ή Μαάτ αναφέρεται στις αρχαίες Αιγυπτιακές έννοιες της αλήθειας, ισορροπίας, τάξης, αρμονίας, νόμου, ηθικής και δικαιοσύνης. Η Μάατ επίσης ήταν η θεά που προσωποποιούσε όλες αυτές τις έννοιες, και επίσης ρύθμιζε τα αστέρια, τις εποχές, και τις ενέργειες των ενεργειών των θνητών και των θεοτήτων που έφεραν την τάξη από το χάος τη στιγμή της δημιουργίας. Το ιδεολογικό της αντίθετο ήταν το Ισφέτ, που σήμαινε την αδικία, το χάος, τη βία ή το κακό.

⁹ ΣτΜ: Πρίν την επόμενη επανενσάρκωση η ψυχή υφίσταται τη Λήθη προκειμένου να μην θυμάται τίποτα από τις προηγούμενες ενσαρκώσεις της και να ξεκινήσει από την αρχή την νέα της προσπάθεια.